

۹۴/۱۲/۱۹ :: ۱۰:۳۹ ©

گروه سیاسی / حوزه امنیتی و دفاعی

حاشیه‌نگاری خبرنگار فارس از رزمایش «اقتدار ولایت»

پیام موشکی سپاه به زبان «عبری» مخابره شد: «اسرائیل צריכה להימחק מעל»

رزمایش موشکی سپاه در حالی صبح امروز ادامه یافت که روی بدنه موشک‌های شلیک شده، جمله معروف امام خمینی(ره) درباره اسرائیل حک شده بود.

➡ به گزارش خبرنگار اعزامی خیرگزاری فارس به منطقه عمومی رزمایش موشکی اقتدار موشکی، صبح امروز 2 فروند موشک قدر H نیروی هوافضای سپاه با شلیک از ارتفاعات البرز شرقی، اهداف خود را در فاصله 1400 کیلومتری در سواحل مکران مورد هدف قرار دادند.

Backdrop

A screen capture of the Fars news website shows the Hebrew words reportedly inscribed on two missiles fired during a test-launch on March 9 2016.

1. Esther 3:8-9

ג,ח ויאמר המן, למלך אַחַשְׁוֵרוֹשׁ--שֶׁנֶּנוּ עִם-אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְרָד בֵּין הָעַמִּים, בְּכָל מְדִינֹת מְלָכוּתְךָ; וְדַתִּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל-עָם, וְאֶת-דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עוֹשִׂים, וְלִמְלֶךְ אִין-שׁוֹה, לְהַנִּיחֵם. **ט,ג** אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, יִכְתֹּב לְאַבְדָּם; וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּכֶר-כֶּסֶף, אֲשֶׁקֹּוֹל עַל-יְדֵי עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא, אֶל-גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ.

The Most Powerful Man in the Megillah

Achashveirosh and his Loyalties

Vashti

2. Esther 1:9

א,ט גַּם וַשְׁתִּי הַמְּלָכָה, עֲשֵׂתָה מְשֻׁתָּה נָשִׁים--בֵּית, הַמְּלָכוּת, אֲשֶׁר, לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ.

3. Talmud Bavli, Megillah 10b

תחת הסרפד - תחת ושתי הרשעה בת בנו של נבוכדנצר הרשע, ששרף רפידת בית ה', דכתיב +שיר השירים ג'+ רפידתו זהב, יעלה הדס - זו אסתר הצדקת, שנקראת הדסה

Killing Vashti

4. Esther 1:12

א,יב וַתִּמְאַן הַמְּלָכָה וַשְׁתִּי, לְבֹא בְדָבַר הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר, בְּיַד הַסָּרִיסִים; וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד, וַחֲמָתוֹ בָּעָרָה בּוֹ.

5. Esther 1:21

א,כא וַיִּיטֵב, הַדָּבָר, בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַשָּׂרִים; וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ, כְּדָבָר מִמוּכָן.

Giving the Ring to Haman

6. Esther 3:10

ג,י וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת-טִבְעָתוֹ, מֵעַל יָדוֹ; וַיִּתְּנָהּ, לְהָמָן בֶּן-הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי--צָרַר הַיְּהוּדִים.

Killing Haman

7. Esther 7:5-10

ז,ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ, וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמְּלָכָה: מִי הוּא זֶה וְאֵי-זֶה הוּא, אֲשֶׁר-מְלֹאוֹ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן. **ז,ו** וַתֹּאמֶר אֲסִיתָ--אִישׁ צָר וְאוֹיֵב, הָמָן הִרְעֵה זֶה; וְהָמָן נִבְעַת, מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמְּלָכָה. **ז,ז** וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחֲמָתוֹ, מִמְּשֻׁתָּה הַיּוֹן, אֶל-גִּנְזֵי הַבַּיִת; וְהָמָן עָמַד, לְבַקֵּשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאַסְתֵּר הַמְּלָכָה--כִּי רָאָה, כִּי-כִלְתָּה אֵלָיו הִרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ. **ז,ח** וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנְזֵי הַבַּיִת אֶל-בֵּית מְשֻׁתָּה הַיּוֹן, וְהָמָן נָפַל עַל-הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֲסִיתָר עָלֶיהָ, וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת-הַמְּלָכָה עִמִּי בְּבַיִת; הַדָּבָר, יָצָא מִפִּי הַמֶּלֶךְ, וַיִּפְּגֵי הָמָן, חִפּוֹ. **ז,ט** וַיֹּאמֶר חֲרַבּוֹנָה אֶחָד מִן-הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, גַּם הִנֵּה-הֵעֵץ אֲשֶׁר-עָשָׂה הָמָן

לְמַרְדְּכַי אֲשֶׁר דָּבַר טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עִמָּד בְּבֵית הַמֶּן--גְּבֵהָ, חֲמִשִּׁים אַמָּה; וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, תֵּלַחְו עֲלָיו. ז, וַיִּתְּלוּ, אֶת-הַמֶּן, עַל-הָעֵץ, אֲשֶׁר-הָכִיר לְמַרְדְּכַי; וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ, שָׁכְכָה.

Overpowering the Edict he Signed

8. Esther 8:7-8

ח, וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶחָשֶׁרֶשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וּלְמַרְדְּכַי הַיְהוּדִי: הֲנֵה בֵּית-הַמֶּן נִתְּנִי לְאַסְתֵּר, וְאַתּוּ תִּלּוּ עַל-הָעֵץ--עַל אֲשֶׁר-שָׁלַח יָדוֹ, בִּיהוּדִים (בְּיְהוּדִים). ח, ח וְאַתֶּם כְּתַבּוּ עַל-הַיְהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינַיְכֶם, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ, וְחַתְּמוּ, בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ: כִּי-כְתַב אֲשֶׁר-נִכְתַּב בְּשֵׁם-הַמֶּלֶךְ, וְנִחְתָּוּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ--אִין לְהִשְׁיב.

9. Rav Shimshon Raphael Hirsch, Collected Writings, Volume II

Adar IV

Jews in the Persian State—an Experience of Timeless Value וְהִיא וְהִיא: Perfection Through Suffering

In reality, Ahasuerus himself has very little control over his empire. How little of the evil that is done in his name is really his work! This man who reigns over 127 provinces can be swayed easily by courtiers. Indeed, Ahasuerus himself is dominated by that very same all-

powerful favorite who rules in the king's name. Haman, casting lots in the name of the king to decide the life and death of the king's subjects, misuses his position of supreme power to satisfy his own base lust for revenge under the cover of protecting the welfare of the state.

All this time the heart of the man upon whom the nation's fate depends remains aloof from his subjects in unapproachable majesty. Whoever comes near to him without being summoned is condemned to death. No one may appear in the king's chambers dressed in the sackcloth of mourning; the sorrows of the world outside must not enter the rooms of the royal palace. "The king and Haman sat down to drink while the city of Shushan was thrown into confusion" (Esther 3,15). And though any order written and sealed in the name of the king is irrevocable, so that not even the king can change a decree once issued in his name, he nonchalantly allows others to write and to seal in his name documents which he has never seen.

The Jews were taught an unforgettable lesson by the events of Purim. Indeed they basked in the royal splendor, they tasted its delights, they took pleasure in the honors it had to bestow and blossomed in the sunshine of its goodwill. But they also experienced the full impact of the misery that lies in store for them wherever the weal and woe of men depend on the pleasure or displeasure, the moods and the whims of the ruler.

However, at the same time, the Jews came to know the unchanging faithfulness of the King in Heaven that protects them. They came to know the one sole path in which they would have to walk through the centuries amidst the misery of exile. They learned to rejoice with redoubled fervor in the light of their own truths, their own festivals, their own joys and honors; they learned to resolve to remain Jews, and nothing but Jews, before the nations and princes of the world, to seek and find their light in their Torah, their joy in their festivals, and their ultimate satisfaction in the covenant that bound them to the Law of God.

Much suffering lay in store for them over the centuries that were to follow. The story of Ahasuerus and Haman was to repeat itself a thousand times in their history. But יהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר (Esther 8,16), even in the darkest periods of their history the Jews preserved for themselves their own light and joy, their own salvation and honor. And this could come to pass only because, as history, unfolding before our eyes from year to year, tells us: They learned this lesson from the days of Ahasuerus—וְהִיא יָמֵי אַחַשְׁוֶרֶשׁ.

The Control We Have

10. Mishna, Avos 3

רבי חנינא סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו

11. Talmud Bavli, Me'ilah 17a

הלך רבי ראובן בן איסטרובלי וסיפר קומי, והלך וישב עמהם, אמר להם: מי שיש לו אויב יעני או יעשיר? אמרו לו: עני, אמר להם: אם כן, לא יעשו מלאכה בשבת - כדי שיענו, אמרו: טבית אמר, ליבטל, ובטלוא. חזר ואמר להם: מי שיש לו אויב יכחיש או יבריא? אמרו לו: יכחיש, אמר להם: אם כן, ימולו בניהם לשמונה ימים - ויכחישו, אמרו: טבית אמר, ובטלוא. חזר ואמר להם: מי שיש לו אויב ירבה או יתמעט? אמרו לו: יתמעט, אם כן - לא יבעלו נדות, אמרו: טבית אמר, ובטלוא. הכירו בו שהוא יהודי - החזירום. אמרו: מי ילך ויבטל הגזרות - תלמוד בבלי מסכת

ילך ר' שמעון בן יוחאי שהוא מלומד בנסים, ואחריו מי ילך - ר"א בר ר' יוסי. אמר להם רבי יוסי: ואילו היה אבא חלפתא קיים, יכולין אתם לומר לו תן בנך להריגה? אמר להם ר' שמעון: אילו היה יוחאי אבא קיים, יכולין אתם לומר לו תן בנך להריגה? אמר להו רבי יוסי: אנא אזלין דלמא עניש ליה ר' שמעון דקא מסתפינא. קביל עליה דלא ליענשה, אפילו הכי ענשה. כשהיו מהלכין בדרך נשאלה שאלה זו בפניהם: מנין לדם השרץ שהוא טמא? עקם פיו ר' אלעזר בר רבי יוסי ואמר: +ויקרא י"א+ וזה לכם הטמא. אמר ליה ר' שמעון: מעקימת שפתיך אתה ניכר שתלמיד חכם אתה, אל יחזור הבן אצל אביו! יצא לקראתו בן תמליון: רצונכם אבוא עמכם? בכה ר' שמעון ואמר: מה שפחה של בית אבא - נזדמן לה מלאך שלש פעמים. ואני לא פעם אחת; יבא הנס מכל מקום. קדים הוא, על בברתיה דקיסר, כי מטא התם, אמר: בן תמליון צא! בן תמליון צא! וכיון דקרו ליה - נפק אזל. אמר להון: שאילו כל מה דאית לכוון למישאל! ועיילינהו לגנזיה, לשקול כל דבעו. אשכחו ההוא איגרא, שקלוה וקרעוה, והיינו דאמר רבי אלעזר בר רבי יוסי: אני ראיתיה בעיר [רומי], והוון עליה כמה טיפי דמים.

Elation - AIPAC

12. Esther 4:15-17

ד, טו ותאמר אסתר, להשיב אל-מרדכי. ד, טז לך פנוס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן, וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום--גם-אני ונערתי, אצום כן; ויבכו אבוא אל-המלך, אשר לא-כדת, וכאשר אבדתי, אבדתי. ד, יז ויעבר, מרדכי; ויעש, ככל אשר-צותה עליו אסתר.

The Control We Do Not Have

13. Breitbart, Capital Confusion: Obama's Broken Promise on Jerusalem Stirs Anger

<http://www.breitbart.com/national-security/2012/07/29/capital-confusion-obama-s-broken-promise-on-jerusalem-stirs-anger/>

As Mitt Romney was welcomed in Israel, the Obama administration struggled to explain its position on Israel's capital. White House spokesman Jay Carney refused to identify Jerusalem as the capital city during a press briefing on Thursday, and the White House transcript of the press briefing included an explanatory note that reiterated the administration's deliberate ambivalence:

The status of Jerusalem is an issue that should be resolved in final status negotiations between Israelis and Palestinians. We continue to work with the parties to resolve this issue and others in a way that is just and fair, and respects the rights and aspirations of both Israelis and Palestinians.

Obama had campaigned in 2008 on a promise that “Jerusalem will remain the capital of Israel, and it must remain undivided.” His administration's position represents the opposite view. Since taking office, Obama and Vice President Joe Biden, and Secretary of State Hillary Clinton—all of whom had previously touted their pro-Israel credentials—have objected publicly and vehemently to construction in Jewish neighborhoods of Jerusalem, a stance directly at odds with the idea that Jerusalem is Israel's undivided capital.

Politics in View of the Megillah

14. Esther 10:1-3

י, א וישם המלך אחרש (אחשוורש) מס על-הארץ, ואיני היים. י, ב וכל-מעשה תקפו, וגבורתו, ופרשת גדלת מרדכי, אשר גדלו המלך--הלוא הם כותבים, על-ספר דברי הימים, למלכי, מדי ופרס. י, ג כי מרדכי היהודי, משנה למלך אחשוורוש, וגדול היהודים, ורצוי לרב אחיו--דרש טוב לעמו, ודבר שלום לכל-זרעו.

15. Talmud Bavli, Megillah 14a

אי הכי הלל נמי נימא! - לפי שאין אומרים הלל על נס שבחוצה לארץ. - יציאת מצרים דנס שבחוצה לארץ, היכי אמרינן שירה? - כדתניא: עד שלא נכנסו ישראל לארץ הוכשרו כל ארצות לומר שירה. משכנסו ישראל לארץ לא הוכשרו כל הארצות לומר שירה. רב נחמן אמר: קרייתא זו הלילא, רבא אמר: בשלמא התם +תהלים קי"ג+ הללו עבדי ה' - ולא עבדי פרעה, אלא הכא - הללו עבדי ה' ולא עבדי אחשוורוש? אכתי עבדי אחשוורוש אנן.

16. Ibn Ezra, Esther 10:3

ורצוי לרב אחיו - כי אין יכולת באדם לרצות הכל בעבור קנאת האחים:

Involvement with Politics in General

17. Mishna, Avos 1:10

שמעיה ואבטליון קבלו מהם שמעיה אומר אהוב את המלאכה ושנא את הרבנות ואל תתודע לרשות:

18. Mishna, Avos 2:3

הוּו זְהִירִין בְּרִשּׁוֹת שְׂאִין מִקְרָבִין לֹו לְאָדָם אֲלָא לְצוּרְךָ עֲצֻמִן נִרְאִין כְּאוֹהֲבִין בְּשַׁעַת הַנְּאֻתָן וְאִין עוֹמְדִין לֹו לְאָדָם בְּשַׁעַת דְּחָקוֹ:

19. Tosfos Yom Tov, Avos 2:3

הוּו זְהִירִין בְּרִשּׁוֹת וְכו' - כְּתַב הַר"ב אָף עַל פִּי שְׂאֵתָם צְרִיכִים לְהַתוּדַע לְרִשּׁוֹת כְּדִי לְפַקֵּחַ וְכו' דַּעַל כִּיּוֹצֵא בְּזָה לֹא אָמַר שְׁמַעִיה [בְּפֶרֶק דְּלַעִיל מִשְׁנָה י'] כִּי זֹו מִצּוּה רַבָּה הִיא לְהַתוּדַע לָהֶם לְפַקֵּחַ עַל עֶסְקֵי צְבוּר וּמְרַדְכֵי וּרְבִינֹו הַקְּדוּשׁ יוֹכִיחוּ. מִד"ש בְּשֵׁם רִשְׁב"ץ:

20. Beis Habechira, Meeri, Avos 1:10

ואמר אח"כ אל תתודע לרשות ר"ל שלא ישתדל שיהיו בני המלכות והשולטנות יודעין בו ומכירין אותו כי לשון התפעל על אחד מדרכיו יורה על היות מסבב האדם לעצמו מה שאינו כענין מתחזק מתאמץ מתכבד ואמר שמאחר שאינו נודע להם לא יהא הוא משתדל בכך שהקורבה למלכות תביאהו להתרשל מכל דבר רק לעבודתם ולהפנות כל ימיו לבטלה אפי' שלא יכנס בטורח שימושם נותנים עליו עיניהם בממונו והוא שאמרו למטה שאין מקרבין את האדם אלא להנאתם וכמ"ש בפרשת המלך את בניכם יקח ושם לו במרכבתו כו' ולחרוש חרישו ולקצור קצירו ולעשות כלי מלחמתו כו' ואת בנותיכם יקח לרקחות כו' ואת שדותיכם כו' ובברייתא שם אמרו לא יתכוין אדם ליטול את הרשות שאע"פ שבראשונה פותחין לו פתח ומלוין לו קשה היא באחרונה:

21. Abarbanel, Shmuel Alef Perek 8

הביטו וראו הארצות שתהיה הנהגתם על ידי מלכים, ותראו את שיקוציהם ואת גילוליהם¹⁶ איש מהם כל הישר בעיניו¹⁷ יעשה ומלאה הארץ חמס מפניהם¹⁸, ומי יאמר לו מה תעשה?¹⁹ והיום הזה ראינו ארצות רבות תהיה הנהגתם על ידי שופטים ומושלים זמניים נבחרים ביניהם משלושה חדשים לשלושה חדשים ומלך אלקום עמהם²⁰, משפט נבחרה להם בסידור מוגבל והמה הרודים

בעם העושים במלאכת²¹ המלחמות, לא יעמוד איש בפניהם²² אם לשבט אם לארצם, לא לחסד²³, ואם איש יחטא מהם בדבר מה, עוד מעט יבואו אחרים תחתיהם, ומי אשר חטא יקבל עונשו כראוי, באופן שלא יזידון לעשות עוד²⁴. הלא ידעת אם לא שמעת²⁵ חיוא רביעאה²⁶ דחילא רומי²⁶ רשיעא, היתה מושלת בכיפה²⁷ ואכלה כל ארעא ותדושינא ותדקינה²⁸, בהיות הנהגתה על ידי הקונשול²⁹ שלמים וכן רבים³⁰, ואחרי שמלך בה קיסר לבדו היתה למס³¹. ועוד היום מלכות ויניצי"א הגברת רבתי בגוים שרתי במדינות³², ומלכות פלורניציא³² צבי הוא לכל הארצות³³, ומלכות גינוב"א דחילא ותקיפא³⁴, ולוקה ושיינ"ה וכולוני"א ומלכויות אחרות, אין מלך בהם כי אם הנהגת המנהיגים הנבחרים מימים קצובים לימים קצובים כמו שזכרתי, והמה המלכויות הישרות אין בהם נפתל ועקש³⁵, לא ירים איש את ידו ואת רגלו³⁶ על כל דבר פשע³⁷, והמה כובשות ארצות לא להם בחכמה כתבונה ובדעת³⁸.

הדיבור השני הוא, שאף שנורה היות המלך הכרחי מאד בעם לתיקון הקיבוץ המדיני ושמירתו - מה שהוא בחילוף האמת - הנה בעם ישראל אינו צריך ולא הכרחי להם. וביאור זה, שצורך המלכים בעם יוכלל בג' עניינים: האחד לענין המלחמה - להושיע את העם מאויביהם ולהילחם בעד ארצם; העניין השני לסדר הנימוסים ולהניח התורות הצריכות לתיקון הקיבוץ המדיני, וכמו

שהתבאר בג' מהנהגת המדינה⁷⁵; העניין השלישי הוא להכות ולהעניש פעמים שלא כדון כפי צורך השעה⁷⁶, אשר זה יאות אל היכולת המוחלטת⁷⁷. והנה שלושת העניינים האלה יצטרכו האומות אליהם, לפי שאין להם תורה ומצווה אלהיות⁷⁸ ואינם נשמרים מההשגחה⁷⁹ האלהית בעת צרותם. אבל האומה הישראלית לא תצטרך לאחד מהעניינים האלה מהמלך: לא לענין המלחמות ותשועתם מאויביהם כי ילך לפנייהם ה'⁸⁰ והוא הנלחם להם, וכמאמר אדונו משה: "אשר יך ישראל מי כמון עם נרשע בה' מגן עורך ואשר חרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרוך" (דברים לג, ט), ודוד המלך ע"ה אמר: "לה' הישועה על עמך ברכתך סלה" (תהלים ג, ט), כל שכן שהשופט בישראל היה יוצא לפנייהם ובא לפנייהם, כמו שמצינו ביהושע שנלחם מלחמות ה' ובכל שאר השופטים, ומהמלחמות שעשה שמואל והתשועות שכאן על ידו, אם כן לא היו צריכים ישראל מלך לענין המלחמות. וגם לא היה הכרחי להם לסידור התורות והנימוסים, לפי ש"תורה צוה לנו משה" (דברים לג, ד), ואמר: "לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו וגו', ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ וגו', כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו וגו', ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים" וגו' (דברים ד, ב-ח), רוצה לומר שלא יוסיפו ולא יגרעו ולא יחדשו דבר במצוות התורה, לפי שהם בעצמם חוקים ומשפטים צדיקים ואין בהם תוספת ולא חסרון, ועוד שאלהים קרובים אליהם והוא יחדש הדבר⁸¹ בעת הצורך ולא יהיה אדם מחדש דבר בתורתו האלהית כי אם הוא לבדו.

ולפי שלא היה ביד המלך לחדש בהם דבר, אמר בפרשת המלך: "וכתב לו את משנה התורה וגו', לבלתי סור מן המצווה ימין ושמאל" (שם יז, יט-כ). רוצה לומר אל יחשוב המלך שיסדר נימוסים ויעשה תורות כמלכי האומות, כי הוא לא יסור מן המצווה ימין ושמאל. וגם כן לא היה הכרחי המלך בקרב ישראל לענין המשפט ולהכות ולהעניש שלא כדון כפי צורך השעה, לפי שזה מסרו הקב"ה לשופטים גם כן, כמו שבא בפרשת "כי יפלא ממך דבר" וכו' (שם סו), ואמר במס' סנהדרין (מו ע"א): בית דין מכין ועונשין כדון ושלא כדון כפי צורך השעה ולעשות סייג לתורה. ומלבד זה הודיענו הש"י שאם השופט כפי המשפט הצודק והמסודר יפטר אדם רשע, הנה יענישהו הקב"ה בדינו הגדול, וז"ש: "מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרוג כי לא אצדיק רשע" (שמות כג, ז). הנה התבאר ששלושת העניינים האלה כולם מיוחסים לאל יתברך לעשותם לעמו ישראל, ולכן היה הוא מלכם, אין עוד⁸² אחר.

Reactions to the System

The Trump

Irreverence

22. Shmos 18:21

ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת:

23. Rashi, ad loc.

ואתה תחזה – צרומ הקודש שעליך:

אנשי חיל – עשירים, שאין צריכין להחניף ולהכיר פנים:

אנשי אמת – אלו בעלי הצמחה, שהם כדאי לסמוך על דצריהם, שעל ידי כן יהיו דצריהם נשמעין:

שנאי צלע – שזונאין את ממונם כדין כההיא דאמרין כל דיינא דמפקין ממונא מינייה דדינא לאו דיינא הוא:

24. Sefer Hachinuch, Mitzvah 414

דיניה, כגון מה שאמרו זכרונם לברכה [תנחומא שופטים ג']. שכשם שצריך הראוי להיות דיין להיות יודע דיני התורה, כמו כן צריך להיות בעל מדות ואדם כשר. שלא יאמר לו הנידון טול קורה מבין עיניך, כלומר קשט עצמך ואחר כך קשט אחרים. הרי הוא אומר בתורה גבי דיינים [דברים א', י"ג], אנשים חכמים, כלומר יודעי החכמה לדון דין אמת, וידועים לשבטיכם, אלו שרוח הבריות נוחה מהם, אנשי חיל [שמות י"ח, כ"א], שהם גבורים במצוות ומדקדקים על עצמם וכובשים את יצרם עד שלא יהא להם שום גנאי ושום כיעור, ופרקם נאה. ובכלל אנשי חיל שיהיה להם לב אמיץ להציל עשוק מיד עושק, כענין שנאמר [שם ב', י"ז], ויקם משה ויושיעו, ומה משה רבנו עליו השלום עניו, אף כל דיין צריך להיות עניו. ויתר פרטיה מבוארין בסנהדרין ובמקומות אחרים בפיזור.

ומכלל מצוה זו גם כן לפי הדומה, שכל מי שביררו אותו בני הקהל למנות עליהם ממונים לשום ענין, שישים כל השגחתו וכל דעתו למנות מהם הראויין והטובים על אותו מינוי שהקהל צריכין אותו. ולא יגור מפני איש למנות מי שאינו ראוי.

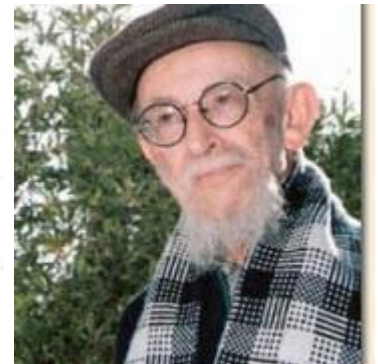
Leaders of Rabble

❖ SHIMSHON

25. Daat Mikra Inroduction to Shoftim 13

עקר הלקח שפספר שופטים מבקש לשנן לבאי עולם הוא כי יש מנהיג לבירה זו ושום דבר אינו מתרחש בלעדיו ה'. כאשר ישראל נמסרים ביד אויב הרי זה משום שעשו את הרע בעיני ה'. וכאשר הם נושעים מידי שוטיהם וצורריהם, הרי זה משום שקצרה נפשו בעמל ישראל כי יצא אליו (י ו-טו). שונים הם האנשים המושיעים את ישראל אף על פי שכלם בשם 'שופטים' יקראו. הצד השווה בכלם כי ה' הקים אותם ורוחו היתה עליהם. מהם נביאים ותלמידיהם כגון דבורה ונדבון; מהם גבורים כגון עתניאל ואהוד; מהם מנהיגים-לוחמים תמהוניים, חורגים ממסגרות הצבור המתקן כגון יפתח בן אשה וזנוה, ראש וקצין לאנשים ריקים, אף עו נפשו, קשה ערף, הולך לקראת המטרה ואינו מרפה. נושא ונותן בשעת הצורך ונלהם בכל המתיצב מולו – בשעת הצורך.

אמרו חכמים: 'הרבה רוח והצלה לפניו' (עי' רש"י לבר' ו יד). לכל פרענות דרכי ישועה משלה ולכל עת צרה מציל ומושיע מתאים לה. וה' מקים את המושיע לפי המסבות ולפי צרכי השעה. שמשון הוא אולי הדגמא הקיצונית ללקח זה. אף על פי שהיה נזיר אלהים לא היה כליל המעלות. וכבר עמדו הקדמונים על כך. וי"א אשה בתמנתה מבנות פלשתים... ויאמר אשה ראי תי בתמנתה... ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיה ובכל-עמי אשה... ויאמר שמשון... אותה קח-לי כי-היא ישרה בעיני (י א-ג), וכנגד זה אמרו חכמים: שמשון הולך אחר עיניו (סוטה ט ע"ב). המסבות היו צריכות לשמשון על מעלותיו וחלשותיו, על כן הקים ה' אותו.

Professor Yehuda Elitzur

26. The Donald and the Demagogues

Wall Street Journal, August 31 2015, Bret Stephens

<http://www.wsj.com/articles/the-donald-and-the-demagogues-1441064072>

And so forth and so on—a parade of semi-sophisticated theories that act as bathroom deodorizer to mask the stench of this candidacy. Mr. Trump is a loudmouth vulgarian appealing to quieter vulgarians. These vulgarians comprise a significant percentage of the GOP base. The leader isn't the problem. The people are. **It takes the demos to make the demagogue.**

❖ **SHAUL**

27. Ramban, Bereishis 49:10

וענין שאול היה, כי בעבור שדבר שאלת המלכות בעת ההיא נתעב אצל הקדוש ברוך הוא, לא רצה להמליך עליהם מן השבט אשר לו המלכות שלא יסור ממנו לעולמים, ונתן להם מלכות שעה. ולזה רמז הכתוב שאמר אתן לך מלך באפי ואקח בעברתי (הושע יג יא), שנתנו לו שלא ברצונו, ולכן לקחו בעברתו, שנהרג הוא ובניו ונפסקה ממנו המלכות:

Hate of the Other

28. Not in Gods Name, Rabbi Lord Jonathan Sacks

We can now answer the question of the relationship between religion and violence, as well as that of the dual nature of human beings, capable of great good but also of great evil. We are good and bad because we are human, we are social animals and we live, survive and thrive in groups. Within groups we practise altruism. Between them we practise aggression. Religion enters the equation only because it is the most powerful force ever devised for the creation and maintenance of large-scale groups by solving the problem of trust between strangers.

Violence has nothing to do with religion as such. It has to do with identity and life in groups. Religion sustains groups more effectively than any other force. It suppresses violence within. It rises to the threat of violence from without. Most conflicts and wars have nothing to do with religion whatsoever. They are about power, territory and glory, things that are secular, even profane. But if religion can be enlisted, it will be.

If, then, violence has to do with identity, why not abolish identity? Why divide humanity into a Them and Us? Why not have just a common humanity? This, after all, was the utopian hope of prophets like Zechariah who imagined a time when 'The Lord will become king over all the world. On that day the Lord will be one, and his name will be one' (Zech. 14:9). A world without identities would be a world without war.

29. Trump, the Movement, Rabbi Moshe Hauer

<http://rabbihauer.org/trump-the-movement/>

"The peace and prosperity of the American, post-Holocaust Diaspora appears to be based on a third condition, perhaps unique in our history. Here we live in a society that celebrates as a core value the love of the stranger, and an opposition to aggression towards any and all "others". According to the American ethos we do not need to prove our value or our affinity to merit our countrymen's protection or love as one of "them". In America we can be protected and cared for just the way we are, as the unabashed "other". The America that loves and embraces the stranger – loves and embraces us. The America that is not isolationist, concerning itself only with its own national interests, is far more likely to concern itself with the ultimate stranger, the Jew.

This is not the value system of the masses that have rallied strongly around Donald Trump. Whatever the possible nuances of Mr. Trump's own policies, they seem quite clearly to be

lost on the crowds rushing to cheer him on. Love of the stranger does not seem to be much of a rallying cry at Trump events.”

In the Hands of Hashem

30. Rabbeinu Yonah, Avos 2:3

הוּו זְהִירִין בְּרִשׁוֹת - כְּלוּמֵר לְהִתְרַחֵק מִן הַשְּׁלִטוֹנוֹת בִּימֵי הַקֹּדֶם שֶׁלֹּסוּף מוֹרִידִין אֶת הָאָדָם מִנִּכְסֵי שְׂאִין מִקְרָבִין לֹא לָאָדָם אֲלָא לְצוֹרֵךְ עֲצֻמָּן דְּבַר שְׁלִטוֹן אֵינְנו אֲךָ הֵם לְחַקוֹר בְּנֵי אָדָם וְאִין חֻקֵּר לְמַחֲשׁוֹבוֹתֵינוּ וְמִי יֵרֵד לְסוּף דְּעֵתוֹ +נִרְאָה דְּצ"ל וְאֵינְנו דְּבַר שְׁלִטוֹן אֲךָ הֵם לְחַקוֹר בְּנֵי אָדָם וְאִין חֻקֵּר לְמַחֲשׁוֹבוֹתֵיהֶם וְמִי יֵרֵד לְסוּף דְּעֵתָם+: נִרְאִין כְּאוֹהֲבִין בְּשַׁעַת הַנְּגָתָן וְאִין עוֹמְדִין לֹא לָאָדָם בְּשַׁעַת דְּחַקוֹ - בְּהַעֲצֵר אֱלֵיהֶם יֵד הַמִּמּוֹן אֲפֵךְ כִּי מַחֲמַת הַדּוּחֵק לֹא יִרְחַמוּ עַל הַעֲנִי עַד שִׁירִידוֹהוּ מִנִּכְסֵי וְיִשְׁכַּחוּ הָרִאשׁוֹנוֹת כִּי הִכַל חֲלָף עֵבֵר.

וְכֵן הוּא פִּשְׁטָא הַמְּשַׁנֵּה הַזֵּאת וְאֵם הַדְּבַר כֵּן הוּא מְדַבֵּר בְּפִגְם הַשְּׁלִטוֹנִים. וְחֲלִילָה חֲלִילָה לֹא יִהְיֶה הַדְּבַר וְלֹא יִקּוּם. וְעַל יָדָם מִתְקִיִּים הָעוֹלָם כְּלוּ וְהֵם עוֹשִׂין דִּין וּמִשְׁפֵּט בְּאַרְץ וְאִין אִישׁ שְׂיוּכַל לְהִיּוֹת אִמְתִּי כְּמוֹתָם שְׂאִין צְרִיכִין לְהַחֲנִיף הַבְּרִיּוֹת כִּי אֵינְן מִתְפַּחְדִּין וְאִין דְּבַר מוֹנֵעַ אוֹתָם מִלְכַת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל. עַל כֵּן נִרְאָה לּוֹמֵר כִּי הַשְּׁלִטוֹנִים גַּם אֶהְבְּתֶם גַּם שְׂנֵאתֶם לֹא בִּידָם הֵיא וְכֹאשֶׁר הַשְּׁלִטוֹן צְרִיךְ אֶל הָאִישׁ וּמִקְרָב אוֹתוֹ וּמִרְאָה לוֹ אֶהְבֵּה בְּשַׁעַת הַנְּגָתוֹ מֵאֵת ה' יֵצֵא הַדְּבַר וְלֹא מֵאֵת הַשְּׁלִטוֹן וְה' זִימֵן לְאִישׁ מִהַנְּגָתוֹ וְכִי יַחֲטֵא הָאִישׁ לֵה' וְאִשְׁמֵ וְרוֹצֵה לְדוּחֻקוֹ וְמִי יִכּוֹל לְעַמּוֹד לוֹ וְאֲפֵךְ כִּי יַחְפוֹץ הַשְּׁלִטוֹן לַעֲשׂוֹת לוֹ יִקְרָר וְאִין בִּידוֹ אֲךָ לְנִקּוּם נִקְמַת ה' וְלִיִּסֵּר אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהָב ה' יוֹכִיחֵהוּ. וְזֶהוּ שְׂנֵאֲמֵר [מְשַׁלִּי כ"א א'] פְּלִגֵּי מַיִם לֵב מֶלֶךְ בִּיד ה'. ר"ל כְּמוֹ הַפִּלַּג הָאָדָם מִטְהוֹ לְכָל צַד שִׁירְצָה כֵּן לֵב הַמֶּלֶךְ בִּיד ה' לְהַטּוֹת לְהִיטִיב לְאִישׁ אֲשֶׁר הוּא חַפֵּץ בִּיקְרוֹ וּמִשְׁלֵם לְשׁוֹנְאֵיו אֶל פְּנֵיו לְהַאֲבִידוֹ. וְאִמֵּר לֵב הַמֶּלֶךְ וְלֹא דְבַר עַל שְׂאֵר אַנְשִׁים וְכֵן כָּל הַלְּבָבוֹת בִּיד ה' מִפְּנֵי שְׂאֵף עַל פִּי שְׂחוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת וּבִידוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְפִי הַנְּרָאָה לְעֵינַיִם אֲךָ הָאִמְתִּי אֵין כֹּחַ בִּידוֹ לְהַרְעֵה וְלֹא לְהִיטִיב אֲפֵךְ כִּי אִם דְּבַר אֱלֹהִים חַיִּים:

The Balance of Control

31. PESACH JEWS VS. PURIM JEWS: THE AGONY OF OUR DILEMMA, Yossi Klein HaLevi

<http://www.cjnews.com/perspectives/opinions/pesach-jews-vs-purim-jews-agonny-dilemma>

“Passover Jews” are motivated by empathy with the oppressed; “Purim Jews” are motivated by alertness to threat.

32. Tallelei Chaim, Purim

הבית השלישי - שילוב שני הבתים

כל ההבדלים הללו נעוצים בסוד ההתחלה, שהוא עצם הגאולות שהביאו לבניינים אלו. והנה הכל מושרש בסוד הדכורא והנוקבא. כי הדכורא הוא סוד האור העליון והנסים והנפלאות, והנוקבא היא סוד הטבע ופעולת בני האדם וכוחם. והנה תבין

שהגאולה האחרונה תהיה בחינת השלישי שמכריע ביניהם. כי היא תבוא מייחוד פורים ופסח יחדיו, בסוד מסמך גאולה לגאולה, והוא שני מאורות גדולים שמתחברים יחדיו ומביאים לאור עצום וגדול. והבית השלישי יהיה חיבור של דכורא ונוקבא יחדיו, וגאולה אחרונה תהיה שילוב של נס וטבע. אלא שנודע בספרים הקדושים שהיא תתחיל מסטרא דנוקבא, בסוד הטבע, בסוד אישה מזרעת תחילה (ראה אור החיים ריש פרשת תזריע, ובכן בספר קול התור, ובמקומות רבים בדברי רבנו הגר"א), ותלך ותתעצם עד שיבוא מלעילא האור העליון, בסוד הנסים הגדולים. כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. ובאמת ברוך ה' החלה הגאולה בחלקה הראשון, סוד הנוקבא, סוד לבושי הטבע, וכעת חיה אנו עומדים בפתח וממתינים שיערה עלינו רוח ממרום, להשלים גאולתנו בחלק העליון, סוד נפלאות של מצרים, נ' פלאות שיראה לנו מהרה.